

Χ ΑΡΑΣ εισηγάθησαν λοιπόν...
 "Από τις εφημερίδες θα μάθαμε τις λεπτομέρειες της νίκης του Μαραθονοδρόμου Κυριακίδη. Ήχθησαν ο ελληνισμός. Ανέπνευσεν ο κόσμος όλος. Καί η νίκη του Κυριακίδη είχε τον αντίκτυπό της σ' όλες τις γειτονίες, σ' όλα τα κοινωνικά στρώματα.
 Σ' όλα τα οστία, ή συζητήσις αυτή γίνεσται. Στέλνει ο πατέρας τόν γιό του να τον πάρη ταγέρας. Ο νεαρός άρχει λίγο και όταν επιστρέφει, άκούει τόν γεννήτορα.
 — "Έλα Μιχαλάκη!.. Πάω τή πόδια σου λίγο... Δέν κυττάς τόν Κυριακίδη;
 Ο Κυριακίδης έγινε πλέον τó ζήτημα της ημέρας. Οι γυναίκες δέν έχουν τώρα άλλο ενδιαφέρον από τόν Στέλιο Κυριακίδη.
 Πάει ο Κλάρι Γκέιμπλ. "Έτσιπασε ο Σάρι Μπουραγιέ! Πέθανε ο Χώμοφρέϊ Μπόγκχοφ.
 Αντίπειν ο Κυριακίδης.
 Ο έρωτευμένο- φοιτητής, μέρες τώρα έμφράζει θύον τόν τόν θρόνα στή συμφοιτητήριά του...
 —Μαίρη...
 —Τί είναι;
 —Σ' άρατώ.
 —Κι' γώ...
 —Μαίρη...
 —Τί πρόχει;
 —Σέ λατρεύω.
 —Κι' εγώ...
 Τό φάρι είχε τομμήσει. Δέν υπήρχε άμφοβολία. Η Μαίρη και ο Νίκος είχαν συνεννοηθή. Τό πρώτο φιλή άμως δέν είχε δοθή ακόμα...
 Κι' άφαιρίδως επήλθει η μεταβολή. Ο Κυριακίδης ένισησε στή Βοστώνη και τά μυαλά της Μαίρης; έπλησαν άέρα:
 —Μαίρη,
 —Τί πρόχει;
 —Ένα φιλάκι.
 —Μι!... Χωρά στό μούτρο...
 —Δέν μ' άρατάς;
 —Όχι...
 —Μά μοιλέγεσ...
 —Σούλεγα... μά τώρα ο Κυριακίδης...
 —Τί σχέση έχει ο Κυριακίδης;
 —Γίνου! Κυριακίδης κύριε και σου δίνω όσα φιλά θέλεις.
 —Πώς να γίνω Κυριακίδης;
 —Νά προσκολληθήσ. Πώς έγινε έκείνος; "Αρχισε να πρόχει και σγα-σιγά με τή θέλησάι...
 Προβλέπεται ότι ο νεαρός φοιτητικός θα φορέση από αύριο κοινό άθλητικό πανταλονάκι και θα άρχισή τήν προπόνησάιν έπιμένη στό φιλή της Μαίρης!..
 *
 Ο Κυριακίδης! Τ' άσπείρα δίνουν και παίρνουν.
 Σ' η συγκοινωνία ταβέρνα, συζητούν γύρω στό έγκατοσταράκι για τή νίκη του "Ελληνος Μαραθονοδρόμου.
 —Βάλε μισή άγά Μανώλη...
 —Θά πούμε κα' άλλο κύριε Ηελοίδα;
 —Γιά τόν Κυριακίδη...
 —Χαλόσ σου!
 —Μεγάλη υπόθεση κύριε 'Α-

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΚΟΚΤΑΪΝΑ

'Η νίκη του Κυριακίδη

ρωσεΐδη μου. Μαραθονοδρόμος σου λέει ο άλλος...

Τέσσερα χρόνια μιτζελόσουν έπρωγε και λαχανίδα δίχως λάδι... Καί... ήθετε πρώτος. Οι μεγάλοι έπιστήμονες της 'Αμερικής θά έξετάσουν τó ζήτημα προσεγγικά:
 —Γιέσ!.. Μαίεσι!..
 Καί θ' άρχίσουν να έρωσούν χημικός μήτρας τó μιτζέλι έχει τήν ιδιότητα να βάξη φρεσά στα π'άνα.
 Θά έξετάσουν μήπως ή λαχανίδα δίχως λάδι έχει τήν ιδιότητα να δίνη.. άντοχή. Καί δέν είναι άπίθανο να πούνε μά μέσα σφαρά κα' άποφθεμιστικά:
 —'Η άβιταμίνωση; "Ένα κι' ένα για τούς άθλητάς!..
 Γιατί αυτή είναι ή άλήθεια. Δέν θά μπορή κανείς να πη ότι ο Κυριακίδης τρεφότανε όπως τρέφονται οι ξένοι άθλητάι. Θά ήταν κοινωνικό!
 *

Στό καρφενεδάκι της συνουσίας μεγάλη συζήτηση.
 Τό όποιομ συνεχίζει ο από στρατος άνθρωπομορφωχος, εγώ έπρεχα περισσότερο όταν κινήνοσα με τ' άποστάσιματα τούς ληροιάς... Μά τότε δέν είχε άνομοκλήρη άκόμα ούτε ή Βοστώνη ούτε και ο Μαραθόνειος...
 —Πώς δέν είχε άνακαλωφθή; διακόπτει ο συνταξιούχος δάσκαλος της παρούσας. Η Βοστώνη έχει άνακαλωφθή από τήν έποχή του Κολόμβου...
 —Έτρεχε και ο Κολόμβος;

—Δέν γνωρίζω, αλλά πάντως ή 'Αμερική ύψιστατο από πεντακασίον ετόν!...
 —Και ο Μαραθόνειος;
 —Ανόμισν χιλιάδες χρόνια...
 "Εξισο τó κεφάλι του ο άνθρωπομορφωχος.
 —Παρτ'όν! Δέν τ'όξερα "Αρ τ'όξερα, θά πήγωνα τότε στή Βοστώνη να τρέξω...
 Καί για να επιστροφισθή ή χαρά της νίκης, ο άνθρωπομορφωχος παρηγγυει:
 —Παιδί, πέντε ούζα!..
 —Είδαστε τήν εφημερίδα;
 —Τί;
 —Τή φωτογραφία του σπατού του Κυριακίδη; "Όλο κύπελλα... κύπελλα... κύπελλα...
 —Από ποθ;
 —Από τις νίκες. Κύπελλα.
 —Νά τ'άρασε γεμάτα ούζο!..
 *

Η σπηνή στό μοδιστράδιω. Η κομμή κυρία παραγγέλλει:
 —Γιά τó καλοκαίρι θέλω ένα σόφ;
 —Σόφ;
 —Ναι. Πανταλονάκι καλέ μεταξωτό... Νά σάν κι' σάπο που φορούσε ο Κυριακίδης στή Βοστώνη...
 —'Α μάλιστα!
 —Και μά φανελλίσα άστρη με μά σημαία ελληνική στό στήθος.
 —Σάν του Κυριακίδη;
 —Ακριθός! Δέν θά είναι προ-ότυπο.
 —Όχι και πολύ.
 —Γιατί;
 —"Όλες οι πελάτισσές μου,

μιατόμ, τά ίδια μοιχουν παραγγέλλει.

Πεγνός αυτό! Καί κινδυνεύομε να ιδούμε τó καλοκαίρι στή Γλυκάρδα, εκατοντάδες θηλυκούς Κυριακίδηδες με μεταξωτά μπλέ πανταλονάκια και άσπρες φανελλίτσες...
 *

"Όλα αυτά βέβαια, είναι πολύ ευχάριστα.

Δείχνουν τήν έντύπωση που έκανε ή μεγάλη ελληνική νίκη στους "Έλληνες.

Ός και στήν αγορά παρατηρήθη ο άντίπατος:
 —Πάρτε άρνάκι... Τζάμι τó βάλαμε...
 —Τζάμι! Για χατήρι του Κυριακίδη!..
 —'Ε ο μεταμιπούνια πούχω σήμερις!..
 —Είνα φρέσκα;
 —Της όρας! Όστε ο Κυριακίδης δέν πά τρέφει!..
 — Πατάτες!.. Πατάτες!..
 Δύο χιλιάρες οι πατάτες.
 —Βάλε μου μά άγά.
 —'Αμέσως...
 Ζυγίζονται οι πατάτες.
 —Όρίστε, Μιά άγά...
 —Πόσο κάνουν;
 —Δύομισι...
 —Μά φώναξες δύο χιλιάρες.
 —Οι πατάτες δύο. Μά στις έβαλα σ' εφημερίδα με τή φωτογραφία του Κυριακίδη... Τι μής έσκεν ενάμισι!..
 *

Χαλάει ο κόσμος κύριοι!.. Ο Κυριακίδης καθισνά τή ζωή μας. Ξυπνάμε με τόν Κυριακίδη, τρώμε με τόν Κυριακίδη, κοιμόμαστε με τόν Κυριακίδη στό στόμα. Καί τόν εύχαριστούμε.
 Γιατί έπτός από τή μεγάλη νίκη που μάς χαρίζει στήν τόση μονοτονία της ζωής μας, μάς έθλεισε και λίγη χαρά και λίγη πακαλία.
 Καί μάς τήν έδωσε κι' αυτήν, ο Κυριακίδης!
 Δ. ΓΙΑΝ.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1911 ΑΡΙΘ.....

'ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ίδρυτής Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (ΣΤΟΑ ΠΑΠΟΥ)

ΤΗΛΕΦ. 26'924

Απόνομα Μ. Σουλίου
 Χρονολογία 2-5-46